

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 27C/94/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119216670
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Scholtzová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:5119216670.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

16 27C/94/2019

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Scholtzovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX, XXX XX A., právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec, s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdeho 17, 010 01 Žilina, IČO: 36 436 640 proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Generálna prokuratúra Slovenskej republiky so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava o zaplatenie 1.737,84,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

3 27C/94/2019

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 629,- eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 629,- eur odo dňa 01.03.2019 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

II. Žaloba vo zvyšku sa z a m i e t a .

III. Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

14 27C/94/2019

1. Žalobca dňa 18.12.2019 podal žalobu, v ktorej žiadal, aby žalovaný bol povinný zaplatiť sumu 4.737,84,- eur a 5 % úrok z omeškania ročne počítaný zo sumy 4.737,84,- eur od 01.03.2019 do zaplatenia a trovy konania. V žalobe uviedol, že v súlade s § 5 ods. 1, § 6 ods. 1 § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. podaním zo dňa 22.10.2018 vyzval žalovaného podľa § 4 ods. 1 písm. f) citovaného zákona o prerokovanie nároku na náhradu škody. Škoda bola spôsobená prokurátorom Okresnej prokuratúry v Žiline jednak z titulu, že dňa 29.01.2016 zamietol sťažnosť žalobcu proti uzneseniu povereného príslušníka OO PZ Kysucké Nové Mesto sp.zn. ORP-1102/KM-CA-2015 zo dňa 10.12.2015, ktorým podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku bolo vznesené obvinenie žalobcovi pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako sa uvádza v rozhodnutí a ďalej aj z toho titulu, že prokurátor dňa 03.06.2016 podal obžalobu na žalobcu na Okresný súd v Žiline pre skutok, ktorý je uvedený v citovanom uznesení. OS Žilina rozhodol uznesením sp.zn. 28T/67/2016 zo dňa 05.12.2017 právoplatné 11.12.2017 tak, že vec bola postúpená na prejednanie Okresnému úradu Žilina odbor všeobecnej vnútornej správy, pretože nejde o trestný čin ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok. Škodu, ktorú si žalobca uplatňuje vznikla z titulu nezákonnosti predmetného uznesenia o vznesení obvinenia a na to nadväzujúceho

postupu prokurátora. V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR (rozsudok sp.zn. 1Cdo 53/1993, uznesenie NS SR sp.zn. 4MCdo15/2009 ako aj Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS320/2016), je nevyhnutné považovať každé uznesenie o vznesení obvinenia za nezákonné. Výška škody, ktorá vznikla na základe skutočne poskytnutej obhajoby a jej zaplatenia je suma 2.702,16,- eur. Žalobca si uplatňuje účelne vynaložené náklady na obhajobu spolu vo výške 1.737,87,- eur. Obhajoba bola žalobcovi poskytnutá Advokátskou kanceláriou JUDr. Milan Chovanec, s.r.o., na základe zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 24.02.2017. Žalobca podľa § 17 ods. 2 si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 3.000,- eur, ktorá bola spôsobená nezákonným uznesením o vznesení obvinenia, a teda tým, že bol označený za páchatel'a trestného činu napriek tomu, že žiaden trestný čin nespáchal. Musel dokazovať svoju nevinu a sedel veľmi ponížený na lavici obžalovaných. Ako obžalovaný v súdnom konaní bol vystavený veľkému poníženiu a stresu. Každodenný stres, nespavosť a zlý psychický stav z právnej neistoty, zo zabezpečovania dôkazov, ktoré preukazovali jeho nevinu pretrvávali od vznesenia obvinenia odo dňa 06.11.2015 až do právoplatnosti rozsudku OS Žilina dňa 18.12.2017, teda celkovo dva roky. Zdravotný stav žalobcu sa natoľko zhoršil, že dňa 29.05.2017 bol nútený navštíviť psychiatra, a dňa 01.05.2018 bol prijatý so zlyhávaním srdca na internom oddelení v Kysuckej nemocnici v Čadci, a dňa 22.05.2018 sa podrobil operačnému zákroku v Univerzitej nemocnici v Martine. Z dôvodu opätovného zlyhávania srdca bol dňa 02.10.2018 opäť prijatý na internom oddelení v Kysuckej nemocnici v Čadci a dňa 08.10.2018 sa znovu podrobil operačnému zákroku v Univerzitej nemocnici v Martine. Táto dlhodobá stresová situácia u žalobcu vyvolala aj zvýšenú hladinu cukru v krvi a týmto sa zvýšil aj dávka podávaného lieku. Zvýšená hladina cukru vyvolala trpnutie nôh, čo je polyneuropatický postih nôh a táto diagnóza bola určená neurológom dňa 13.08.2018. Celú situáciu veľmi zle znášala aj rodina žalobcu. Z uvedených dôvodov žiada primerané zadosťučinenie a to náhradu nemajetkovej škody vo výške 3.000,- eur. Ďalej žalobca uviedol, že bo stíhaný za skutok, ktorý nie je trestným činom a táto skutočnosť musela byť prokurátorovi známa už v prípravnom konaní. Nakoľko počas súdneho konania nedošlo k žiadnej zmene dôkaznej situácie a ani nešlo o taký prípad, kedy by nebolo možné spáchanie trestného činu dokázať pre nedostatok dôkazov. Napriek týmto skutočnostiam bol žalobca nezákonne postavený pred súd a vystavený veľkému poníženiu a stresu. Všetky nároky si žalobca uplatnil v lehote troch rokov podľa § 19 ods. 1 a o vzniku škody sa dozvedel dňa 18.12.2017, teda v deň, keď bol doručený rozsudok OS Žilina sp.zn. 28T/67/2016 zo dňa 05.12.2017 právoplatný dňa 11.12.2017. V ďalšej časti žaloby žalobca presne špecifikoval uhradené náklady právneho zastúpenia, ktoré boli účtované podľa vyhlášky č. 665/2004 Z.z. a ktoré si uplatňuje v konaní. Žalobca teda spolu žiadal sumu 4.737,84,- eur a to náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím 1.737,84,- eur a nemajetkovú ujmu 3.000,- eur. Žalobca žiadal zaplatiť aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z.z. s tým, že úrok z omeškania si účtuje odo dňa 01.03.2019 vo výške 5 % ročne zo sumy 4.737,84,- eur. Žalobca žalobu odôvodnil podľa § 3 ods. 1 písm. a) a § 3 ods. 2, § 4 ods.1 písm. f, § 17 ods. 1, § 18 ods. 2 všetko zákona č. 514/2003 Z.z. a náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil podľa § 17 ods. 2, 3 a 4 zákona č. 514/2003 Z.z.

2. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 19.06.2020 uviedol, že v celom rozsahu nárok žalobcu neuznáva a žalobu žiada zamietnuť. Žalovaný uviedol, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o existencii nezákonného rozhodnutia uznesenia OO PZ Kysucké Nové Mesto sp.zn. ČVS:ORP-1102/KM-CA-2015 zo dňa 10.12.2015 o vznesení obvinenia pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, a to z dôvodu, že trestné konanie skončilo uznesením OS Žilina č.k. 28T/67/2016-350 zo dňa 05.12.2017, ktorým bola vec postúpená Okresnému úradu Žilina odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie priestupku. Žalovaný uviedol, že neskoršie rozhodnutie o postúpení veci v žiadnom prípade nezakladá záver o tom, že uznesenie o vznesení obvinenia voči žalobcovi bolo nezákonné. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., kde právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím si možno uplatniť iba vtedy, ak takéto právoplatné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Taká konštrukcia, že uznesenie o vznesení obvinenia je nezákonné s poukazaním na to, že vec bola postúpená na prejednanie priestupku, nemá totiž oporu v žiadnom ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. Takáto konštrukcia je v rozpore so samotným znením, ktorý jednoznačne vymedzuje, aké rozhodnutie možno považovať za nezákonné a to iba také, ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Neexistuje taký zákon, ktorý by za orgán príslušný na zmenu, resp. zrušenie rozhodnutia o vznesení obvinenia určoval súd. Súd teda v žiadnom prípade nemôže byť príslušným orgánom v zmysle § 6 ods. 1 a už vôbec nie na základe extenzívneho výkladu zákona, ktorý je vzhľadom na znenie citovaného ustanovenia vylúčený. Takýto extenzívny výklad je o to viac neprípustný, že zákon č. 514/2003 Z.z. stojí na prísnej absolútnej objektívnej zodpovednosti štátu za spôsobenú škodu, preto rozširovanie skutkových podstat, ktoré sú

základom pre priznanie nároku na náhradu škody by bolo zásahom súdnej moci do tvorby práva, ktorá v právnom poriadku nie je zverená súdom, ale iba zákonodárnej moci. Výklad zákona v žiadnom prípade nemôže ísť nad rámec zákona. Prípadné rozhodnutie civilného súdu, ktoré by legitimizovalo takúto konštrukciu nezákonného rozhodnutia by bolo v rozpore so všetkými zásadami trestného práva, pretože uznesenie o vznesení obvinenia nepredpokladá istotu, že skutok sa stal a že ho spáchal obvinený ale vyjadruje istú mieru pravdepodobnosti o jeho spáchaní touto osobou. Uznesenie o vznesení obvinenia tak nie je nezákonným z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa v neskorších štádiách trestného konania nepotvrdí (rozhodnutie II.ÚS163/2013). Iný záver by viedol k popretiu základnej ústavnej zásady o prezumpcii neviny a k popretiu účelov samotného trestného konania, resp. jeho časti a to prípravného konania, ktoré by stratilo svoj význam a viedlo by k záveru o tom, že stíhať možno len osoby, ktorých vina je v čase vznesenia obvinenia bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Orgány činné v trestnom konaní majú zákonnú povinnosť stíhať osobu, ktorá je dôvodne podozrivá zo spáchania trestného činu a preto pri vznesení obvinenia je prípustná istá miera pochybnosti o spáchaní tohto skutku obvineným, pričom uvedené je predmetom ďalšieho vyšetrovania, ktoré predstavuje najvýznamnejšiu časť prípravného konania. Zákon predpokladá ako ďalšie štádium trestného konania konanie pred súdom, v ktorom súd, ako jediný Ústavou SR a zákonom zmocnený orgán, rozhodne o vine, resp. nevine obvineného, resp. iným zákonom predpokladaným spôsobom. Na základe tohto nie je splnená základná z podmienok a to existencia nezákonného rozhodnutia a teda, nie je daný samotný základ nároku uplatňovaného žalobcom. Ďalej nie je splnená ani ďalšia podmienka a to existencia priamej príčinné súvislosti medzi namietaným rozhodnutím a vznikom škody. Priama príčinná súvislosť neexistuje v podobe trov právneho zastúpenia, ku ktorým došlo od momentu preskúmania obžaloby súdom. Ani trestný súd nepovažoval vznesenie obvinenia za nezákonné, ale naopak, vo veci konal a nerozhodol niektorým zo spôsobov podľa § 241 ods. 1 písm. a) – f) Trestného poriadku, ale nariadil hlavné pojednávanie, čím nepriamo potvrdil zákonnosť prípravného konania a rozhodnutí. Aj v uznesení o postúpení veci súd konštatoval naplnenie všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu avšak len s poukázaním na materiálnu stránku veci skutok posúdil ako priestupok. Na základe tohto je zrejmé, že priama príčinná súvislosť medzi vznesením obvinenia a vznikom škody v podobe trov obhajoby, ktoré vznikli o preskúmaní obžaloby súdom nie je vôbec daná a aj z týchto dôvodov žiadal žalovaný žalobu zamietnuť. Pokiaľ ide o samotnú výšku náhrady škody, tak žalovaný žiadal pripojiť trestný spis sp.zn. 28T/67/2016 ohľadne úkonov právnej služby a uviedol, že k samotnej výške sa vyjadri na pojednávaní. Ďalej uviedol, že popiera samotný základ nároku, ale pre úplnosť dodáva, že pokiaľ ide o nárok v časti o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy, tak tento je v celom rozsahu nepreukázaný.

3. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 13.07.2020 uviedol, že nežiada pripojiť trestný spis 28T/67/2016 a aj keď popiera právny základ nároku, tak uvádza, že žalobcom uplatnené nároky je potrebné jednotlivo skúmať a posúdiť ich účelnosť v zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Ďalej uviedol, že nie je mu známe, že by žalobca predložil také prílohy žaloby, ktoré by preukazovali vyúčtované úkony právnej služby a že tieto boli aj reálne vykonané a že ide o účelne vynaložené trovy konania. Žalobca svoj nárok na náhradu trov s výnimkou vlastných tvrdení nijako nepreukázal a zmluva o poskytovaní právnych služieb a faktúry nie sú takýmto dôkazom.

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 14.08.2020 uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného, podľa ktorého neskoršie rozhodnutie o postúpení veci v žiadnom prípade nezakladá záver o tom, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo nezákonné. Zároveň poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4MCdo15/2009 a navrhoval ako dôkaz pripojiť spis OS Žilina 28T/67/2016.

5. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.09.2020 zotrval na odôvodnení predchádzajúcich vyjadrení a poukázal opätovne na to, že žalobca nepredložil žiaden listinný dôkaz, ktorý by preukazoval vykonanie úkonov právnej služby v trestnom konaní tak neuniesol dôkazné bremeno a žalovaný nárok na náhradu trov trestného konania popiera v celosti. Rovnaký záver platí aj pre nárok žalobcu na zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy, ktorý je v celosti nepreukázaný a bol založený na ničím nepreukázaných tvrdeniach žalobcu.

6. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 28.04.2021 zotrval na dôvodoch totožne, ako v podanej žalobe. Zároveň žalobca uviedol, že nie je pravdou, že by výšku vynaložených trov nijako nepreukázal, a k predbežnému prerokovaniu a aj k žalobe doložil dôkazy o výške a účelnosti vynaložených nákladov a navrhol aj pripojenie spisu 28T/67/2016. Zároveň pripojil výpisy z účtu, kde je nesporné, že k úhrade

sumy 2.702,16,- eur došlo. Ďalej sa vyjadroval k nemajetkovej ujme, kde žiada náhradu vo výške 3.000,- eur.

7. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 24.05.2021 uviedol že v pripojenom trestnom spise 28T/67/2016 sa nenachádza žiaden dôkaz o vykonaní úkonov právnej služby v trestnom konaní, ktoré sú špecifikované v žalobe. Aj keď podľa žalovaného uznesenie o vznesení obvinenia nie je nezákonné a nedošlo v konaní k spôsobeniu škody žalobcovi, tak popiera nárok žalobcu na náhradu trov v celosti bez vyjadrenia sa k jednotlivým úkonom, nakoľko pre vyjadrenie ku konkrétnym úkonom neboli žalobcom súdu predložené žiadne dôkazy. Zároveň poukázal na to, že keby aj žalobca predložil dôkazy o vykonaní úkonov, tak odmena v podstatnej časti je určená ako hodinová a nie tarifná, čo je v rozpore s §18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Žalovaný taktiež popiera nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy a popiera skutkové tvrdenia žalobcu, že došlo ku zásahu do jeho osobnostných práv v takom rozsahu, že bola v značnej miere znížená jeho dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti. Následky takej intenzity, ktoré by zakladali právo na priznanie peňažnej náhrady žalobca nepreukázal. Žalovaný zároveň poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu, ako aj Ústavného súdu, napr. uznesenie I.ÚS285/2018 zo dňa 15.08.2018 ohľadne výšky nemajetkovej ujmy. Žalobca nepredložil relevantný dôkaz o tom, že ním tvrdené zhoršenie zdravotného stavu je v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním a namietaným uznesením o vznesení obvinenia. Na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy musí v konaní nad akúkoľvek pochybnosť byť preukázaný nie len titul a uplatňovaná ujma, ale aj príčinná súvislosť medzi uplatňovaným titulom a ujmom, ktorá má byť odškodnená a v danej veci táto príčinná súvislosť nie je preukázaná. Voľná úvaha súdu sa môže vzťahovať len na výšku náhrady, ale nie na posúdenie príčinnej súvislosti a dôkazné bremeno nesie žalobca. Lekárske správy nepreukazujú tú skutočnosť, že zistené diagnózy majú v celosti pôvod v uznesení o vznesení obvinenia.

8. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 06.07.2021 zotrval na dôvodoch podľa žaloby a doterajších vyjadrení.

9. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 24.09.2021 zotrval na dôvodoch podľa predchádzajúcich vyjadrení.

10. Na pojednávaní 14.10.2021 v záverečnom vyjadrení žalobca uviedol, že pri trestnom stíhaní došlo k porušeniu zákona a žalobca bol nezákonne obvinený a prokurátor jeho sťažnosť neprijal. Žalobca sa dostal do režimu trestne stíhanej osoby a po dobu 2 rokov bol traumatizovaný trestným konaním. V súdnom konaní bolo nakoniec preukázané, že trestné stíhanie nebolo dôvodné a súd konanie zastavil a vec postúpil. Voči žalobcovi sa nevedie žiadne priestupkové konanie a preto rozhodnutie súdu je adekvátne tomu, ako keby bol spod obžaloby oslobodený. Žalobca nie je osobou s kvalifikovaným právnym vzdelaním, a tak, aby sa vyhol nezákonnému trestnému stíhaniu, tak sa musel nechať zastúpiť advokátom a v tejto súvislosti mu vznikli náklady. Žalobca zaplatil za právne služby podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške skutočne vykonaných právnych služieb a pre účely náhrady škody si uplatňuje len tie položky, ktoré zodpovedajú tarifnej hodnote. V konaní bolo preukázané, že tieto náklady sú v trestnom spise zdokumentované a boli žalobcom aj zaplatené a tak žalobca má nárok na zaplatenie sumy 1.737,84,- eur. Bol preukázaný základ škody, príčinná súvislosť, ako aj zodpovednosť štátu za vzniknutú škodu. Podstatné vo veci nemajetkovej ujmy je to, že žalobcovi v súvislosti s trestným konaním bola spôsobená trauma, ktorá sa preniesla ťažko do jeho zdravotného stavu a táto skutočnosť je v súdnom konaní zdokumentovaná, či už výpoveďami a tvrdeniami žalobcu, ako aj výpismi zo zdravotnej dokumentácie. Z časového hľadiska je nesporné, že práve zdravotné ťažkosti a dokonca hospitalizácia žalobcu časovo a vecne súvisia s trestným stíhaním a úkonmi vo veci. Z tohto dôvodu si žalobca uplatňuje aj nárok na zaplatenie primeraného zadosťučinenia a vzhľadom k závažnosti nezákonného trestného stíhania je výška 3.000,- eur dôvodná a tak žalobca žiada, aby aj túto sumu súd priznal. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žalobca žiadal, aby žalovaný bol povinný zaplatiť sumu 4.737,84,- eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 01.03.2019 do zaplatenia a žiadal priznať nárok na náhradu trov konania.

11. Na pojednávaní 14.10.2021 žalovaný v záverečnom vyjadrení uviedol, že zotráva na predchádzajúcich písomných vyjadreniach a žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaný uviedol, že nárok, ktorý si uplatňuje žalobca nemá oporu v zákone č. 514/2003 Z.z. z dôvodu absencie nezákonného rozhodnutia, ktoré by bolo právnym základom pre dôvodnosť nároku. Postup orgánov činných v trestnom konaní bol legálny a uznesenie o vznesení obvinenia je zákonné. Súd postúpil vec

na prejednanie priestupku, ale neurobil tak pri preskúmaní obžaloby, ale nariadil hlavné pojednávanie, čím nepriamo potvrdil zákonnosť prípravného konania. Pokiaľ ide o náhradu trov trestného konania, tak podľa § 18 citovaného zákona má súd priznať náhradu len účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie. Žalovaný popiera nárok žalobcu na náhradu trov konania z dôvodu, ako sú uvedené v písomných vyjadreniach. Pokiaľ ide o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, tak z ustálenej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu, ako aj Ústavného súdu SR nevyplýva, že by žalobcovi patrila náhrada nemajetkovej ujmy len z dôvodu prebiehajúceho trestného konania. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v konaniach sp.zn. 4Cdo/171/2005, 6Cdo/37/2012, 7Cdo/143/2011, 6NCdo/15/2012 a ďalšie. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je v podstate v celosti založený na tvrdeniach žalobcu, ale je potrebné preukázať príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody. Vzťah príčiny a následku musí byť bezprostredný a nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúce jej existenciu, ale príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie, bez ktorého by nenastal následok spočívajúci vo vzniku škody. Pri kontradiktórnom procese je žalobca povinný preukázať tieto skutočnosti a ide o otázku skutkovú, nie právnu, teda je povinnosťou žalobcu preukázať, že došlo k zásahu do osobnostných práv v takom rozsahu, že bola v značnej miere znížená jeho dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti a teda mu patrí peňažná náhrada. V danom prípade súd teda musí mať preukázaný nie len titul uplatňovanej náhrady škody, teda nezákonné rozhodnutie, ale aj uplatňovanú ujmu, tzn. žalobcom tvrdené zhoršenie zdravotného stavu a musí bez akýchkoľvek pochybností byť preukázaná príčinná súvislosť medzi titulom a ujmu, ktorá má byť odškodnená a v danej veci príčinná súvislosť nebola vôbec preukázaná. Voľná úvaha súdu sa môže týkať len výšky náhrady, ale nie posúdenia príčinnej súvislosti a dôkazné bremeno nesie žalobca. Lekárske správy nepreukazujú tú skutočnosť, že zistené diagnózy majú pôvod v uznesení o vznesení obvinenia. Na základe tohto žiadal žalovaný žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

12. Na pojednávaní dňa 08.02.2023 strany konania v záverečnom vyjadrení zotrvali na doterajších vyjadreniach. Žalobca doplnil, že aj zo samotného trestného spisu, kde sú jednotlivé úkony právnej služby vyplýva, že tieto boli nevyhnutné a účelne vynaložené. Žalovaný poukázal na vyjadrenia a obsah odvolania, kde špecifikuje, v čom považuje uplatnený nárok žalobcu za sporný a v ktorej časti ho popiera.

13. Na základe dokazovania, ktoré bolo vykonané oboznámením listinných dôkazov:

- žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a odpovede na žiadosť,
- zmluvy o poskytovaní právnych služieb,
- faktúr,
- prepúšťacej správy,
- lekárske správy,
- rozhodnutia Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina zo spisu
- 28T/67/2016,
- výpisu z účtu,
- a zo spisu Okresného úradu Žilina, pozemkový a lesný odbor č. OU-ZA-PLO2-2018/043744/Val mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

14. Podľa žiadosti o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 22.10.2018 žalobca poslal žalovanému žiadosť na prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá bola spôsobená prokurátorom Okresnej prokuratúry v Žiline jednak z titulu, že dňa 29.01.2016 zamietol žiadosť zo dňa 22.12.2015 proti uzneseniu povereného príslušníka OO PZ KNM sp.zn. ORP-1102/KM-CA-2015 zo dňa 10.12.2015, ktorým podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku bolo vznesené obvinenie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v tomto rozhodnutí, ako aj z titulu, že prokurátor dňa 03.06.2016 na žalobcu podal obžalobu na Okresný súd v Žiline. Ďalej odôvodňuje žiadosť žalobca totožne ako v podanej žalobe a žiada náhradu nemajetkovej škody 3.000,- eur a náklady na obhajobu 2.702,16,- eur. Podľa odpovede žalovaného zo dňa 01.02.2019 bola žiadosť odmietnutá z dôvodu, že niet nezákonného rozhodnutia policajta, či prokurátora.

15. Podľa zmluvy o poskytovaní právnych služieb T2017/0026 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá dňa 24.02.2017 medzi poskytovateľom Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec, s.r.o., a klientom A. B. a predmetom je poskytovanie právnych služieb podľa zákona č. 586/2003 Z.z.

Odmena bola dohodnutá podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. ako tarifná odmena – sadzba za jeden úkon 85€ + DPH, hodinová odmena 85€ + DPH a záloha 500€ + DPH.

16. Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec, s.r.o., žalobcovi fakturovala podľa faktúry č. 2017037 s dátumom splatnosti 29.03.2017 sumu spolu 1.277,04,- eur za úkony s dátumom 24.02., 14.03., 07.03. a 08.03.2017 a mimo iné je uvedené účasť na pojednávaní 28T/67/2016. Podľa faktúry č. 20170254 fakturovala spolu sumu 715,73,- eur s dátumom splatnosti 13.12.2017 za úkony zo dňa 04.12., 05.12.2017. Faktúrou č. 20170122 so splatnosťou 03.07.2017 fakturovala spolu sumu 709,39,- eur za úkony v dňoch 25.05.2017, 14.06.2017 a 08.06.2017. Spolu bola fakturovaná suma 2.702,16,- eur.

17. Podľa prepúšťacej správy I. Internej kliniky Univerzitetnej nemocnice Martin bolo zistené, že žalobca bol hospitalizovaný od 18.05.-23.05.2018. Podľa ďalšej prepúšťacej správy bol hospitalizovaný od 04.10.-09.10.2018.

18. Podľa lekárskej správy žalobca bol na psychiatrickom vyšetrení 29.05.2017, 20.07.2017, 26.09.2017.

19. Žalobca ďalej predložil lekárske správy praktického lekára pre dospelých, správy z diabetologických kontrol, správu z neurologickej príjmovej ambulancie zo dňa 17.10.2019, 13.08.2018, 21.03.2018.

20. Podľa rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina zo dňa 22.05.2019 bolo zistené, že úrad vyhovel žiadosti žalobcu o vyhotovenie parkovacieho preukazu s tým, že po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia bude vyhotovený parkovací preukaz pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím. V odôvodnení sa konštatuje, že na základe lekárskeho posudku zo dňa 21.05.2019 bola stanovená miera funkčnej poruchy na 70 % a preto sa považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím.

21. Podľa výpisu z účtu Ak JUDr. Milan Chovanec boli zistené platby suma 1.277,04,- eur dňa 27.03.2017, suma 709,39,- eur dňa 28.06.2017, suma 715,73,- eur dňa 11.12.2017 a u všetkých prípadoch je uvedený: právne služby B. A..

22. Zo spisu Okresného súdu Žilina sp.zn. 28T/67/2016 bolo zistené, že dňa 03.06.2016 Okresná prokuratúra Žilina podala obžalobu na A. B., že presne v nezistenom čase, asi od 15:00-16:00 hod. dňa 05.10.2015 na parcele C. XXXX v lesnom poraste č. 2233B11 na zárubku „A.“, v kat. úz. A., D. E. F. G. po predchádzajúcom svojvoľnom vyznačení stromov bielou farbou, si dal bez vydaného povolenia na výrub daných stromov, vyťažiť 7 ks smrekov obyčajných v celkovom objeme 11 m³, čím spôsobil H. G., zastúpený I. B. G. škodu vo výške 706,- eur, teda si neoprávnenne prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a takou vecou je drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu, čím spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Podľa uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 28T/67/2016-350 zo dňa 05.12.2017, právoplatné 11.12.2017 bola podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku trestná vec obžalovaného A. B. vedená na Okresnom súde Žilina, pod sp.zn. 28T/67/2016 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 pís. d) Trestného zákona na totožnom skutkovom základe, ako podľa obžaloby postúpená na prejednanie Okresnému úradu Žilina, odboru všeobecnej vnútornej správy a v odôvodnení sa konštatujú ustanovenia § 278 ods. 1, 2, § 2 ods. 12 a § 280 ods. 2 Trestného poriadku a § 10 ods. 2 Trestného zákona.

23. Zo spisu Okresného úradu Žilina, pozemkový a lesný odbor č. OU-ZA-PLO2 2018/043744/Val, mal súd zistené nasledovné skutočnosti:

24. Podľa úradného záznamu - odloženie veci zo dňa 16.02.2018 vyplýva, že na Okresný úrad Žilina, pozemkový a lesný odbor bolo dňa 16.01.2018 doručené postúpené podanie od Okresného úradu Žilina, odboru všeobecnej vnútornej správy, spisový materiál OS Žilina sp.zn 28T/67/2016-350 vo veci obvineného A. B., ktorý sa mal dopustiť priestupku v zmysle zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch tým, že dňa 05.10.2015 v presne nezistenom čase asi medzi 15:00-16:00 hod. na parcele C. J. XXXX v lesnom poraste č. 2233B11 na zárubku „A.“ kat. úz. A. po predchádzajúcom svojvoľnom vyznačení bielou farbou (bez vydaného povolenia) dal vyťažiť 7 ks smreka o celkovom objeme 11m³. Tunajší úrad

uvedenú vec odkladá v zmysle § 66 ods. 2 písm. e) v nadväznosti na § 20 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, vzhľadom k tomu, že priestupok nemožno prejednať, keďže od spáchania priestupku uplynuli dva roky.

25. V pripojenom spise Okresného súdu Žilina sp.zn. 28T/67/2016 sa nachádza plná moc, ktorou splnomocniteľ A. B. splnomocnil na zastupovanie Advokátsku kanceláriu JUDr. Milan Chovanec, s.r.o., a plná moc je zo dňa 24.02.2017. Dňa 09.03.2017 OS Žilina bolo doručené vyjadrenie k obžalobe a návrh na vykonanie dokazovania Advokátskou kanceláriou JUDr. Milan Chovanec, s.r.o. Zástupca žalobcu sa zúčastnil na hlavných pojednávaníach, ako vyplýva zo zápisníc dňa 14.03.2017 od 13:09-14:50 hod., dňa 25.05.2017 od 09:00-12:20 hod., dňa 05.10.2017 od 09:15-11:20 hod. a dňa 05.12.2017 od 09:00-11:40 hod.

26. Podľa rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 27C/94/2019-138 zo dňa 29.11.2021 bolo rozhodnuté tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.737,84,- eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.737,84,- eur odo dňa 01.03.2019 do zaplataenia a žaloba vo zvyšku bola zamietnutá.

27. Podľa uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/68/2022-177 zo dňa 22.09.2022 bol rozsudok Okresného súdu vo výroku, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.737,84,- eur s príslušenstvom (I.), ako aj vo výroku o náhrade trov konania (III.), zrušený a v týchto častiach bola vec vrátená na ďalšie konanie . v ostatnej časti, pokiaľ žalobu žalobcu vo zvyšku zamietol (II.), odvolaním nenapadnutej, bol ponechaný rozsudok okresného súdu nedotknutý. Podľa uznesenia KS, tento konštatoval, že skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci týkajúcej sa základu priznaného nároku, tak v tejto časti sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia tak, ako to odôvodnil okresný súd najmä v bodoch 33 a v časti 34 dôvodov. K pochybeniu zo strany prvostupňového súdu ale došlo pri rozhodovaní o výške náhrady vo vyhovujúcej časti, keď túto časť svojho rozhodnutia zákonným spôsobom nezodôvodnil a z dôvodov nie je zrejmé, z ktorých konkrétnych skutočností, a ani príslušných ustanovení Vyhľadávky č. 655/2004 Z.z. vychádzal, keď konštatoval súlad vyúčtovania s citovanou vyhláškou. Takýmto postupom, keď sa nevyporiadal s námietkami žalovanej, týkajúcimi sa účelnosti vynaložených trov, znemožnil tejto strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a preto musel odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie vyporiadať sa s námietkami žalovanej, a to najmä s prihliadnutím na ustanovenie § 1 ods. 4, § 12 ods. 3 písm. a) v spojení s ustanovením § 18 ods. 1 vyhláškou č. 655/2004 Z.z., lebo len potom bude môcť rozhodnúť o výške náhrady škody a s prihliadnutím i na účelnosť jednotlivých úkonov právnej pomoci.

28. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

29. Podľa § 3 ods. 1, 2 citovaného zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci:

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť.

30. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

31. Podľa § 6 ods. 1, 2 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa

ods. 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov.

32. Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku, alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

33. Podľa § 17 ods. 1, 2 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

34. Podľa § 18 ods. 1, 3 citovaného zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie, alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie, a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené, alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

35. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 1 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o štyri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3.

37. Podľa § 12 ods. 3 písm. a) citovanej vyhlášky, pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa ods. 1, je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje 5 rokov, 1/12 výpočtového základu.

38. Podľa § 14 ods. 1 citovanej vyhlášky, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

39.

a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby, vrátane prvej porady s klientom,

b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,

c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania,

vyhľadávania alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom, na konaní o dohode o vine a treste, na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny, bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako 4 hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny.

40. Podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške 1/100 výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

41. Podľa § 18 ods. 1 citovanej vyhlášky, advokát upozorní klienta pri rokovaní o zmluvnej odmene na to, že pri určení trov konania, ktorých náhrada sa priznáva proti inej fyzickej osobe alebo právnickej osobe, sa odmena advokáta určí podľa ustanovení tejto vyhlášky o tarifnej odmene.

42. Žalobca v konaní podal žalobu, v ktorej sa domáhal zaplatenia sumy 4.737,84,- eur a 5

% úrok z omeškania ročne od 01.03.2019 v zmysle citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. Žalobca žiadal zaplatiť sumu 1.737,84,- eur ako trovy právneho zastúpenia podľa § 18 ods. 1 a 3 citovaného zákona a sumu 3.000,- eur ako nemajetkovú ujmu podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona. Žalobca uviedol, že uznesením povereného príslušníka OO PZ Kysucké Nové Mesto sp.zn. ORP-1102/KM-CA-2015 zo dňa 10.12.2015 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku bolo vznesené obvinenie žalobcovi pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona na totožnom skutkovom základe, ako bola dňa 03.06.2016 podaná obžaloba prokurátorom na Okresný súd v Žiline. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca sťažnosť zo dňa 22.12.2015, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry v Žiline dňa 29.01.2016 zamietol. Okresný súd Žilina o podanej obžalobe prokurátora rozhodol uznesením sp.zn. 28T/67/2016 zo dňa 05.12.2017 právoplatné 11.12.2017 podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku tak, že vec bola postúpená na prejednanie Okresnému úradu Žilina, odboru všeobecnej vnútornej správy, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok. Žalobca uviedol, že škoda, ktorú si uplatňuje mu vznikla z titulu nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia a na to nadväzujúceho postupu prokurátora a uznesenie o vznesení obvinenia je nezákonné rozhodnutie. V konaní boli nesporné skutočnosti o tom, že podľa uznesenia zo dňa 10.12.2015 bolo žalobcovi vznesené obvinenie pre prečin krádeže na základe totožného skutkového základu, ako bola potom podaná obžaloba prokurátorom OP Žilina dňa 03.06.2016. Proti uneseniu o vznesení obvinenia žalobca podal sťažnosť, ktorá prokurátorom OP Žilina bola dňa 29.01.2016 zamietnutá a dňa 03.06.2016 bola podaná obžaloba na Okresný súd v Žiline, ktorý konanie podľa uznesenia sp.zn. 28T/68/2016 zo dňa 05.12.2017 zastavil a vec bola postúpená Okresnému úradu Žilina na prejednanie priestupku.

43. Súd vychádzal z takéhoto nesporného skutkového stavu a dospel k takému záveru, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody, ktorá bola spôsobená rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky, ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné stíhanie končí a zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4MCdo15/2009, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdu SR pod číslom 57/2010 vyplýva, že: „Ak má byť štát skutočne považovaný za právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Nemožno totiž prihladiť, že štát nemá slobodnú voľbu, ale je povinný striktnie dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. V takejto situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Pre správnu interpretáciu nestačí vychádzať len z jazykového znenia zákona, teda z doslovného gramatického výkladu, ale je nevyhnutné uplatniť výklad systematický a teleologický. Z hľadiska systematického výkladu objasňujúceho obsah právnej normy vo vzájomných súvislostiach s inými právnymi normami, možno dospieť k záveru, že pokiaľ citované ustanovenie § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. je umiestnené vo 4 časti označenej ako spoločné ustanovenia, prichádza do úvahy jeho praktické uplatnenie (teda zahrnutie trov konania, ktoré vznikli aj v konaní, v ktorom bola vec postúpená inému orgánu do náhrady škody, aj v prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktorej podmienky upravuje § 6 tohto zákona. Z hľadiska teleologického výkladu vychádzajúceho zo zmyslu a účelu právneho predpisu, ktorým je v prípade uvedeného zákona ochrana základného práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom v zmysle článku 46 ods. 3 Ústavy SR, nemožno lipnúť na formálnom zrušení (zmene) tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ale splnenie tejto podmienky treba vykladať extenzívne. Za ústavne konformný treba preto považovať výklad, podľa ktorého posudzovanie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia zastavenie trestného stíhania, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky, ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť“. Súd zároveň vychádzal aj z ďalšej rozhodovacej činnosti súdov, ktoré sa zaoberali skúmaním zákonných predpokladov nároku na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (napríklad nález Ústavného súdu SR č.k. II.ÚS25/2011-33 zo dňa 24.03.2011, rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo53/1993, sp.zn. 4Cdo54/2011 a i.).

44. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd dospel k takému záveru, že je splnený základný predpoklad vzniku nároku na náhradu škody v zmysle citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. a to nezákonné rozhodnutie tak, ako je uvedené v § 3 ods. 1 písm. a) citovaného zákona a týmto nezákonným rozhodnutím je uznesenie OO PZ Kysucké Nové Mesto sp.zn. ORP-1102/KM-CA-2015 zo dňa 10.12.2015 o vznesení obvinenia žalobcovi pre prečin krádeže. Súd teda skúmal, či sú splnené ďalšie predpoklady vzniku nároku na náhradu škody a to trovy právneho zastúpenia, ktoré vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie a či je tu príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a trovami právneho zastúpenia, a či tieto boli účelne vynaložené. Na základe predložených faktúr a výpisu z účtu bolo preukázané, že advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec, s.r.o., ktorá zastupovala žalobcu v trestnom konaní Okresného súdu Žilina, sp. zn. 28T/67/2016 na základe zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 24.02.2017 a predloženej plnej moci v trestnom konaní fakturovala žalobcovi spolu sumu 2.702,16,- eur a táto suma bola žalobcom na účet advokátskej kancelárie aj zaplatená. Žalobca uviedol, že predmetom sú trovy právneho zastúpenia len vo výške 1.737,84,- eur, ktoré presne špecifikoval v žalobe. Súd posudzoval účelnosť vyčíslených trov a dospel k takému záveru aj v súlade s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/68/2022-177 zo dňa 22.09.2022, že je potrebné postupovať v súlade s § 18 ods. 1 Vyhľadávky č. 655/2004 Z.z. a v danom prípade advokátska kancelária mala upozorniť žalobcu, že bude priznaná v konaní proti inej fyzickej alebo právnickej osobe len odmena advokáta, ktorá bude určená podľa ustanovení tejto vyhlášky o tarifnej odmene. Vzhľadom na tieto skutočnosti, súd nepovažoval trovy tak, ako boli vyčíslené žalobcom za účelne vynaložené, ale vychádzal z toho, že je potrebné postupovať z citovaných ustanovení Vyhľadávky č. 655/2004 Z.z. v znení k 14.06.2019 o tarifnej odmene podľa druhej hlavy. Na základe týchto ustanovení súd považoval odôvodnené úkony tak, ako vyplývajú z § 14 ods. 1 písm. a), b), c) citovanej vyhlášky a to, prevzatie a príprava zastúpenia dňa 24.02.2017 podľa § 14 ods. 1 písm. a), v rámci ktorej považoval aj úkon nahliadnutie do spisu, ktorý súd nepovažoval za samostatný úkon právnej služby tak, ako vyplývajú tieto úkony z § 14 a teda, išlo o neúčelne vynaložené náklady a tieto priznané neboli. Ďalej podľa § 14 ods. 1 písm. b), považoval za účelný úkon vyjadrenie k obžalobe zo dňa 09.03.2017 a ďalej podľa § 14 ods. 1 písm. c), považoval za účelné úkony a to účasť na pojednávaniach dňa 14.03.2017 – 2 hodiny, dňa 25.05.2017 – 3,20 hodiny, dňa 05.10.2017 – 2 hodiny a dňa 05.12.2017 – 2,30 hodiny. Pokiaľ žalovaný v konaní namietal, že neúčelné je aj vyjadrenie k obžalobe a uvádzal, vo vyjadrení zo dňa 24.09.2021, že tento úkon ani nie je spôsobilý vyvolať žiadne konanie a súd naň nijako nereaguje, tak súd sa s týmto nestotožnil vzhľadom na to, že podľa § 14 ods. 1 písm. b) je výslovne uvedený úkon právnej služby v trestnom konaní a to písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej. Ďalej súd, pokiaľ ide o tarifnú odmenu v trestnom konaní, tak vychádzal z citovaného § 12 ods. 3 písm. a), kde teda základná sadzba tarifnej odmene je 1/12 výpočtového základu, čo v roku 2017 bola suma 73,66,- eur. Táto odmena bola teda priznaná za prípravu a prevzatie, vyjadrenie k obžalobe, účasť na pojednávaní 14.03. a účasť na pojednávaní 05.10.2017. Ďalej, pokiaľ ide o účasť na pojednávaní dňa 25.05.2017, kde si za 3,20 hodiny účtoval žalobca sumu 134,- eur, tak tu súd vychádzal z toho, že táto výška, ktorá ani nebola spochybňovaná žalovaným zodpovedá § 14 ods. 1 písm. c) v spojení s § 12 ods. 3 písm. a) a ide o nižšiu sumu, aká by patrila podľa citovaných ustanovení, ako tarifná odmena za zastupovanie advokáta a tak súd z tohto vychádzal, že žalobca si uplatňuje nižšiu sumu, ako vyplýva z citovanej vyhlášky a táto suma 134,- Eur za účasť na pojednávaní 25.05.2017 bola aj žalobcovi priznaná. Ďalej za účasť na pojednávaní 05.12.2017 za 2,30 hodiny bola priznaná suma, ktorá zodpovedá dvojnásobku základnej sadzby, teda 73,66 x 2, čo je suma 147,32,- eur tak, ako to vyplýva z citovaného § 14 ods. 1 písm. c), pretože táto účasť presiahla 2 hodiny. Spolu teda bola priznaná tarifná odmena nasledovne:

- prevzatie a príprava 24.12.2017 suma 73,66,- eur,
- vyjadrenie k obžalobe 09.03.2017 suma 73,66,- eur,
- účasť na pojednávaní 14.03.2017 suma 73,66,- eur,
- účasť na pojednávaní 25.05.2017 suma 134,- eur,
- účasť na pojednávaní 05.10.2017 suma 73,66,- eur,
- účasť na pojednávaní 05.12.2017 suma 147,32,- eur,

spolu suma ako tarifná odmena 575,96,- eur. Zároveň za uvedených 6 úkonov v zmysle § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky bol priznaný paušál vo výške 1/100-tiny výpočtového základu, čo bolo v roku 2017 suma 8,84,- eur a za 6 úkonov je to spolu suma 53,04,- eur. Trovy právneho zastúpenia teda sú tarifná odmena 575,96,- eur a paušál 53,04,- eur, čo je spolu suma 629,- eur. Súd teda konštatuje, že pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia, kde vznikol žalobcovi nárok v zmysle citovaného § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., tak tieto boli priznané vo výške 629,- eur a to spolu aj s úrokom z omeškania podľa

§ 517 ods. 1, 2 OZ vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy odo dňa 01.03.2019 až do zaplatenia. Ako vyplynulo zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 22.10.2018 a odpovede žalovaného zo dňa 01.02.2019, tak žalovaný bol preukázateľne odo dňa 01.03.2019 v omeškaní a žalobca ako veriteľ mal právo domáhať sa aj úrokov z omeškania z dlžnej sumy vo výške určenej podľa vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z., čo bolo 5 % ročne zo sumy 629,- eur odo dňa 01.03.2019 do zaplatenia. Pretože žalobca sa domáhal zaplatenia trov právneho zastúpenia v celkovej výške 1.737,84,- eur spolu aj s 5 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy odo dňa 01.03.2019 do zaplatenia a súd žalobe vyhovel len v časti a priznal žalobcovi sumu 629,- eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy odo dňa 01.03.2019, tak žaloba vo zvyšku ako nedôvodná bola zamietnutá.

45. Žalobca ďalej žiadal zaplatiť sumu 3.000,- eur ako nemajetkovú ujmu v zmysle § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. Vznik nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy v peniazoch odôvodnil tak, že v súdnom konaní, kde sedel na lavici obžalovaných bol vystavený veľkému poníženiu a stresu a následkom stresu, nespavosti a zlého psychického stavu sa zhoršil jeho zdravotný stav a musel navštíviť psychiatra a bol opakovane hospitalizovaný v nemocnici a opakovane sa podrobil operačnému zákroku. Zároveň dlhodobá stresová situácia vyvolala aj zvýšenú hladinu cukru v krvi, čo u žalobcu spôsobilo aj polyneuropatický postih nôh. Zároveň uviedol, že celú situáciu od vznesenia obvinenia znášala zle aj celá jeho rodina. Žalovaný poprel tieto skutkové tvrdenia žalobcu. Žalobca na preukázanie skutočnosti, ktoré odôvodňujú vznik nároku na nemajetkovú ujmu predložil lekárske správy, z ktorých bolo preukázané, že bol opakovane hospitalizovaný a opakovane navštevoval psychiatrickú, diabetologickú, a neurologickú ambulanciu. Na základe týchto predložených lekárskeho správ ale súd konštatuje, že ide len o kópiu zdravotnej dokumentácie žalobcu, na základe ktorej je možno len konštatovať hospitalizáciu žalobcu a kontroly v ambulanciách, ale nie je možné dospieť k záverom o ochoreniach žalobcu v uvedenom období vzhľadom na to, že tieto lekárske správy sú odborným vyjadrením zdravotného stavu žalobcu, ale bez akejkoľvek výpovednej hodnoty pre súdne konanie. Možno teda len konštatovať, že žalobca bol hospitalizovaný a navštevoval odborné ambulancie. Žalovaný v konaní namietal, že tu nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi tvrdným nezákonným rozhodnutím a tvrdným zhoršeným zdravotného stavu a keďže ide o jednu zo základných podmienok priznania nároku na nemajetkovú ujmu, tak žalobca nemôže byť úspešný a sú splnené podmienky na zamietnutie žaloby.

46. Vo všeobecnosti o vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom protiprávneho konania škodcu, teda ak je jeho konanie a škoda vo vzájomnom pomere príčiny a následku, a teda, ak je doložené, že nebyť protiprávneho úkonu, ku škode by nedošlo. Ak príčinou vzniku škody bola iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastane; príčinou vzniku škody môže byť len tá okolnosť, bez existencie ktorej by škodový následok nevznikol. Pri tom nemusí ísť o jedinou príčinu, ale postačí, ak ide o jednu z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku, o ktorého odškodnenie ide, a to o príčinu podstatnú (rozsudok NS ČR z 24.04.2003 sp. zn. 25Cdo1807/2001). Otázka príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím škodcu a vznikom škody je otázkou skutkovou a nie právnou. Ide o objektívnu kategóriu. Príčinnú súvislosť nemožno zamieňať ani za súvislosť časovú. Dôkazné bremeno ohľadne príčinnej súvislosti zaťažuje poškodeného.

47. Súd vychádzal z výkladu príčinnej súvislosti ako jednej zo základných podmienok vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle § 17 ods. 2 citovaného zákona a dospel k takému záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a v konaní nepredložil žiaden dôkaz a ani nenavrhol doplniť dokazovanie na preukázanie tej skutočnosti, že opakovaná hospitalizácia a návštevy odborných ambulancií sú v príčinnej súvislosti so vznesením obvinenia podľa uznesenia OO PZ KNM sp.zn. ORP-1102/KM-CA-2015 zo dňa 10.12.2015. V danom prípade možno konštatovať súvislosť časovú, a to znamená, že v období po tom, čo bolo žalobcovi vznesené obvinenie, tento bol na diabetologickej kontrole, ktoré sa uskutočnili aj v roku 2015, potom v roku 2016, a 2017. Zároveň ale bolo preukázané, že vyšetrený u neurológa bol až v roku 2018 a hospitalizovaný bol taktiež až v roku 2018, hoci Okresný súd Žilina v konaní sp.zn. 28T/67/2016 vydal rozhodnutie už dňa 05.12.2017 a toto nadobudlo právoplatnosť dňa 11.12.2017. Súd konštatuje, že mimo uvedených lekárskeho správ žalobca nepredložil žiaden iný dôkaz a na základe tohto možno vidieť len časovú súvislosť, ale v žiadnom prípade nemožno konštatovať, že žalobca v konaní preukázal tvrdenú skutočnosť, že následkom vznesenia obvinenia a prebiehajúceho trestného konania došlo k tak závažnému zhoršeniu jeho zdravotného stavu, ako tvrdil v konaní. Vzhľadom na nepreukázanie tejto podstatnej náležitosti následkom čoho žalobca

neuniesol dôkazné bremeno v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy, tak žaloba v časti o zaplatenie sumy 3.000,- eur aj s príslušenstvom ako nedôvodná, bola zamietnutá.

48. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Žalobca sa v konaní domáhal spolu zaplatenia sumy 4.737,84,- eur a súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 629,- eur. Žalobca bol teda neúspešný pre sumu 4.108,84,- eur, kde v časti o zaplatenie 3.000,- eur bola žaloba zamietnutá podľa rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 27C/94/2019-138 zo dňa 29.11.2021 a v tejto časti podľa uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/68/2022-177 zo dňa 22.09.2022 bol ponechaný rozsudok okresného súdu nedotknutý. V časti o zaplatenie 1.737,84,- eur bol rozsudok okresného súdu zrušený a z tejto sumy 1.737,84,- eur bol úspešný žalobca len pre sumu 629,- eur a vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 1.108,84,- eur bola žaloba zamietnutá. Spolu bol teda žalobca neúspešný pre sumu 3.000,- eur + 1.108,84,- eur, čo je spolu suma 4.108,84,- eur. Na základe tohto, čistý úspech mal žalovaný vo výške 3.479,84,- eur (4.108,84-629). Na základe citovaných ustanovení teda žalovanému by malo byť priznané právo na náhradu trov konania ale žalovaný si počas celého konania trovy neuplatnil a ani zo spisu nebolo preukázané, že mu trovy vznikli a tak bolo rozhodnuté o trovách tak, že žalovanému náhrada trov konania priznaná nebola.

Poučenie:

14 27C/94/2019

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.